

13. juni.

993

Nr. 350.

Lov om svangerskabsafbrydelse.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1.

Betingelser.

§ 1. En kvinde, som har bopæl her i landet, har ret til at få sit svangerskab afbrudt, hvis indgrebet kan foretages inden udlobet af 12. svangerskabsuge og kvinden, efter at reglerne i § 8 er iagttaget, fastholder sit ønske om svangerskabsafbrydelse.

§ 2. Selv om 12. svangerskabsuge er udlobet, kan en kvinde uden særlig tilladelse få sit svangerskab afbrudt, hvis indgrebet er nødvendigt for at afværge fare for hendes liv eller for en alvorlig forringelse af hendes legemlige eller sjælelige helbred og denne fare er udelukkende eller ganske overvejende lægeligt begrundet.

§ 3. Er 12. svangerskabsuge udlobet, kan en kvinde, som har bopæl her i landet, få tilladelse til svangerskabsafbrydelse, hvis:

- 1) svangerskabet, fødslen eller omsorgen for barnet medfører fare for forringelse af kvindens helbred på grund af foreliggende eller truende legemlig eller sjælelig sygdom eller svækkelsestilstand eller som følge af hendes øvrige livsforhold,
- 2) graviditeten skyldes omstændigheder som nævnt i borgerlig straffelovs § 210 eller §§ 216-224,
- 3) der er fare for, at barnet på grund af arvelige anlæg eller beskadigelse eller sygdom i fostertilstanden vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse,
- 4) kvinden på grund af legemlig eller sjælelig lidelse eller svag begavelse ikke formår

at drage omsorg for barnet på forsvarlig måde,

5) kvinden på grund af ung alder eller umodenhed ikke for tiden formår at drage omsorg for barnet på forsvarlig måde, eller

6) svangerskabet, fødslen eller omsorgen for barnet må antages at ville medføre en alvorlig belastning af kvinden, som ikke kan afværges på anden måde, således at det af hensyn til kvinden, til opretholdelsen af hjemmet eller omsorgen for familiens øvrige børn må anses for påkrævet, at svangerskabet afbrydes. Ved afgørelsen tages hensyn til kvindens alder, arbejdsbyrde og personlige forhold i øvrigt samt til familiens bolig-mæssige, økonomiske og helbredsmæssige forhold.

Stk. 2. Tilladelse til svangerskabsafbrydelse må kun gives, hvis de forhold, der begrundet ansøgningen herom, har en sådan vægt, at det findes berettiget at udsætte kvinden for den forøgede helbredsmæssige risiko, som indgrebet nu indebærer.

Kapitel 2.

Samråd og ankenævn.

§ 4. Justitsministeren opretter ved hver mødrehjælpsinstitution et eller flere samråd, der afgør sager efter § 3, § 5, stk. 2, § 6, stk. 2 og 3, og § 7. Et samråd består af institutionens leder eller en medarbejder med tilsvarende uddannelse samt to læger. Den ene læge skal være speciallæge i gynækologi eller kirurgi og så vidt muligt ansat ved et sted-

ligt sygehus, medens den anden skal være speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt.

Stk. 2. Et samråds afgørelse kan indbringes for et ankenævni, der tillige fører tilsyn med samrådenes virksomhed. Ankenævnet, der oprettes af justitsministeren, består af en formand og et antal andre medlemmer. Formanden skal have juridisk embedseksamen og kendskab til mødrehjælpsinstitutionernes arbejde. I behandlingen af hver klagesag deltager mindst tre medlemmer, herunder formanden eller et medlem, der opfylder betingelserne for at kunne være formand for nævnet. Af de to andre medlemmer skal den ene være speciallæge i gynækologi eller kirurgi, medens den anden skal være speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt.

Stk. 3. Tilladelse kan kun gives, hvis der er enighed herom i samrådet eller ankenævnet.

Stk. 4. Samrådenes og ankenævnets medlemmer samt stedfortrædere beskikkes af justitsministeren for indtil 4 år ad gangen.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter forretningsordenen for samrådene og ankenævnet.

Kapitel 3.

Fremgangsmåden.

§ 5. Anmodning om svangerskabsafbrydelse skal fremsættes af kvinden selv.

Stk. 2. Er kvinden på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller af anden grund ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan samrådet, når omstændighederne taler derfor, tillade svangerskabsafbrydelse efter anmodning fra en særligt beskikket værge. Samrådets afgørelse kan af værgen indbringes for ankenævnet.

§ 6. Er kvinden under 18 år eller umyndiggjort i personlig henseende, skal forældremyndighedens indehaver, henholdsvis værgen, samtykke i anmodningen.

Stk. 2. Samrådet kan, når omstændighederne taler derfor, tillade, at samtykke efter stk. 1 ikke indhentes. Samrådets afgørelse kan af kvinden indbringes for ankenævnet.

Stk. 3. Samrådet kan, når omstændighederne taler derfor, tillade svangerskabsaf-

brydelse, selv om samtykke efter stk. 1 nægtes. Samrådets afgørelse kan indbringes for ankenævnet af kvinden, forældremyndighedens indehaver eller værgen.

§ 7. Samrådet kan tillade svangerskabsafbrydelse efter § 1 eller § 3, selv om kvinden ikke har bopæl her i landet, hvis hun har en særlig tilknytning hertil.

§ 8. Anmodning om svangerskabsafbrydelse fremsættes over for en læge eller en mødrehjælpsinstitution.

Stk. 2. Fremsættes anmodningen over for en læge, skal denne gøre kvinden opmærksom på, at hun ved henvendelse til en mødrehjælpsinstitution kan få vejledning om de foreliggende muligheder for støtte til gennemførelse af svangerskabet og for støtte efter barnets fødsel. Fremsættes anmodningen over for en mødrehjælpsinstitution, skal kvinden, hvis hun ønsker det, vejledes som nævnt i 1. pkt.

Stk. 3. Kvinden skal af en læge vejledes om indgrebets beskaffenhed og direkte følger samt om den risiko, der må antages at være forbundet med indgrebet. Det samme gælder den, der skal fremsætte anmodning efter § 5, stk. 2, eller samtykke efter § 6, stk. 1.

§ 9. Hvis betingelserne i § 1 eller § 2 skønnes opfyldt, henviser lægen eller mødrehjælpsinstitutionen kvinden til et sygehus, jfr. § 10. I modsat fald skal lægen straks forelægge anmodningen med sin udtalelse for vedkommende mødrehjælpsinstitution.

§ 10. Svangerskabsafbrydelse må kun foretages af en læge på et statsligt eller kommunalt sygehus eller et dertil knyttet ambulatorium.

Stk. 2. Nægter overlægen på vedkommende sygehus eller sygehusafdeling at foretage indgreb, selv om betingelserne i § 1 eller § 2 er opfyldt eller tilladelse til svangerskabsafbrydelse foreligger, skal kvinden henvises til et andet sygehus eller en anden sygehusafdeling, hvor indgrebet kan foretages.

Stk. 3. Sygeplejersker eller sygeplejeelever, for hvem det strider mod deres etiske eller religiøse opfattelse at medvirke til afbrydelse af svangerskab, skal efter anmodning fritages herfor.

§ 11. Udgifterne i anledning af svangerskabsafbrydelse afholdes efter de gældende regler for almindelig sygebehandling.

§ 12. Justitsministeren fastsætter regler om anmodning om svangerskabsafbrydelse og om behandlingen af sager herom.

Kapitel 4.

Svangerskabsforebyggelse m. v.

§ 13. Svangerskabsforebyggende midler må kun forhandles, hvis de er godkendt af sundhedsstyrelsen. Godkendelsen kan bl. a. betinges af, at midlerne kun forhandles fra apoteker eller udsalgssteder, der er godkendt af embedslægen efter forhandling med politiet.

Stk. 2. Erhvervsmæssig undersøgelse af urinprøver med henblik på påvisning af svangerskab må kun foretages af læger og apotekere samt af personer, som sundhedsstyrelsen autoriserer hertil.

Kapitel 5.

Straffebestemmelser.

§ 14. En læge, der afbryder en andens svangerskab, uden at betingelserne i §§ 1 eller 2 er opfyldt, og uden at der foreligger tilladelse efter § 3, straffes, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov, med hæfte eller fængsel indtil 2 år, under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. En læge, der afbryder en andens svangerskab, uden at betingelserne i § 5, § 6 og § 8, stk. 3, er opfyldt, straffes med bøde,

medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 3. En læge, der afbryder en andens svangerskab i strid med § 10, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 4. Den, som uden at være læge afbryder en andens svangerskab, straffes med fængsel indtil 4 år, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 5. Stk. 1 og 4 finder tilsvarende anvendelse på den, der bistår ved den pågældendes virksomhed.

Stk. 6. Overtrædelse af § 13 eller af vilkår, der er fastsat for godkendelse efter § 13, stk. 1, straffes med bøde.

§ 15. Den, som til andre end sygehuse sælger genstande eller stoffer, der må antages at være bestemt til afbrydelse af svangerskab, eller i øvrigt stiller sådanne genstande til rådighed mod vederlag, straffes med bøde, hæfte eller under særlig skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år.

§ 16. Overtrædelser, der begås af uagtsomhed, straffes ikke.

Kapitel 6.

Ikrafttræden m. v.

§ 17. Loven træder i kraft den 1. oktober 1973.

Stk. 2. Lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse m. v. ophæves.

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg slot, den 13. juni 1973.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

MARGRETHE R.

K. Axel Nielsen.